

LBRIS

We know
books

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, Sector 6, cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte:

021 348 14 74

0733 131 145

0728 084 802

difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74

0728 084 802

0733 131 145

contact@edituraeikon.ro

www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național al Cercetării Științifice
din Învățământul Superior (CNCSIS).

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CHIOREAN, RADU

Pasărea legată la ochi / Radu Chioorean. -

București: Eikon, 2021

ISBN 978-606-49-0416-4

821.135.1

Desen coperta 1: grafician Postumia Rus

DTP: Mariana Răbincă

Editor: Valentin Ajder

RADU CHIOREAN

pasărea legată la ochi

E I K O N

2021

îmbrăcat în armura
unui războinic cioplit în cuvânt
și l-am lăsat să-mi bată
în piept

cuprins

Poezia, „o biserică a tăcerii și a cuvintelor” 7

casa	13
urme	15
poartă	16
împreună	18
totul pentru iubire	20
visul care a visat	21
fulg	22
rugă	23
poezia mea	25
viață și moarte	26
regat în cer	27
ușa	29
înălțare	30
crucea mea	31
prăpastia	33
dincolo	34
zâmbetul	36
camera	38
aș vrea totul	40
vis	42
te port	44
noaptea	46
o vom găsi	47
ești în mine	48
naștere	49
insomnie	50
fata cu părul albastru	52
profeție	54

se apropie.....	55
draga mea	56
my love	57
femeia	58
adamică	59
când plângi	61
tăcere	62
pentru unii.....	63
parfum.....	65
intersecție	66
o dată.....	67
cunoaștere	68
reverie.....	69
marea	70
5	71
after midnight	72
de vorbă cu mama.....	73
alunecare	74
aș vrea.....	75
groapa	77
era o noapte umedă.....	79
bătrânul	80
felina	82
anotimpul oglinzilor	83
portret despre viitor	85
feminitatea ta	87
frică.....	88
însingurare.....	89
pentru ea	90
tu faci dragoste cu iubirea	92
niciodată fără tine	93
iar eu.....	95
departe.....	96

noaptea	97
ieșire	99
sfâșiere.....	100
o poveste	101
crăpătură în cer	103
linii în nisip.....	104
leul.....	105
dor	106
a fost odată	107
moartea trandafirilor	108
constelație.....	110
sfârșit	111
Dumnezeu	112
ea	113
casa de nebuni	115
interior.....	116
copilărie	117
topire	118
extaz	119
exerciții de admirație.....	120
C'est la fin de siècle	121
singurătate.....	123
fața lui Iisus.....	124
imersiune	126
biblioteca	128
ambulanța	130
aria iubirii	131
midnight	132
noapte	133
copilul.....	134
tată	135
eu și eu	136
failure	137

cai de lemn	138
copilul	139
aproape	140
între timp	141
insula	142
lacrimă	143
copac dublu	144
răspuns	145
Camera #14	146
poezia	147
te iubesc	149
o grădină nouă	151
baroc	153
toamnă	155
Două răni	157
dezbrăcat	159
pe moarte	160
Irinei Chiorean (24/10/1998–20/01/2016)	162
femeia în negru	164
moartea mamei	166
Budapesta	168
peste cer	169
forță	172

casa

la etajul de sus erau trei dormitoare
nici mobila nu mai trăia acolo
scările ce duceau de la parter
își pierduseră treptele în peretele lateral

eu eram adâncit pe canapeaua din sufragerie
ca un sicriu moale
sub masă câinele dormea ca o piatră
cu suprafața unei depresii

în colțul casei era o vază cu idei roșii ofilite
s-ar fi putut vedea un zbor ușor prin aer
dar erau doar amintirea timpului
și tăcerea unui surd

mă obișnuisem cu frigul
și cerul cenușiu ce strângea lumea
sub o pojghiță de gheață
din când în când
trei degete albe și osoase băteau la ușă
sau mișcau cristalele perdelei
ce despărțea lumina obosită de întuneric

trecuseră doi ani și jumătate
în care citisem o carte cu litere de humă
când am ajuns la sfârșit
mi-am băgat mâinile într-un
zâmbet de smoală
doar mâinile

urme

lași urme pe-o cărare albă
un lup stă lângă glezna ta
sărutându-ți talpa
când dezbraci iarna de frig
primăvara te ia de mână
într-o cameră de sticlă
unde sunt urme de sărut
și miros de noapte
curg pe marginea ferestrei
începuturi de ape
plouă în mijlocul verii
cu urme de lumină
arșiță de trupuri
arșiță de buze
inima s-a topit în sânge
și bate la tâmpla timpului
ne dezbrăcăm de noi toamna
frunza cade și trece
dincolo de piatră
între lut și cer apusul
naște culori
culorile nasc prima clipă eternă
Dumnezeu învață iubirea
să meargă
înaintea urmelor noastre

poartă

ai spus să fie lumină
și lucrurile s-au oprit
din natura lor să ne privească
la ce etaj al timpului
ne-am întâlnit oare?
cât dor s-a strâns
sub pleoapa visului?

nu avem întrebări
doar sclipirea din ochi
împletind o scară nesfârșită
de apă
cu trepte de împreună
împreună

aș vrea să-ți leg
încheieturile mâinilor
cu un sărut
atât de strâns
încât să-ți curgă prin degete
îmbrățișări
să naști din palme o rugăciune
după chipul și asemănarea
noastră

pasărea legată la ochi

singurătatea mea e atât de veche
și atât de virgină
tu ai tăiat-o pe jumătate
cu dunga ciorapului tău
mergând într-un echilibru
unde aerul a înviat din moarte
mai proaspăt
decât respirația unui înger

se fac umbre de copaci
de crengi
frunze
tremurând pe zid
noi trecem prin ele
cu pașii pământului în urmă
rămânând
și poarta soarelui deschisă
în față

împreună

între noi zboară păsări
îmbrăcate în armură
când vorbești
vocea ta îmi șterge
cearcănele inimii
mă deschei la cămașă
cu degetele tale de lumină
și mă cureți de timpul negru
apoi îmi săruți ființa
ca o ploaie cu o singură
picătură nesfârșită
ce udă creșterea zilei
te dezbraci cu privirea mea
atât de mult
încât îmi cresc aripi pe gânduri
îmi cresc emoții
cu numele tău

ți-am oferit un măr
pe care l-ai agățat
de creanga unui copac
cu rădăcinile crescute
în umbra noastră
construim o biserică a tăcerii

pasărea legată la ochi

| 19

și a cuvintelor cu viitor tânăr
cerul nu mai este cer
a devenit un steag al iubirii
fluturând în infinit

totul pentru iubire

miroase a început de rai
se aud păsări de lumină
zburând într-o altă dimensiune
cât de elegant bate inima universului
ca un ceas atemporal al iubirii
când mâinile noastre
fac cunună pe altar
o orgă de liniște coboară
pe valurile lunii
cai astrali aleargă peste
câmpul de stele
respirând parfumul rochiei de mireasă
un foc se ridică de la pământ
la cer
carnea noastră se topește
când trecem prin el
rămâne un tu de eu
un eu de tu
și îngerul din noi

visul care a visat

mâna linie cu degete linii
se întinde să atingă cercul
cercul stă sus agățat
de un alb imens
muzica e albă
ecoul o lacrimă picurând
pe ochiul lumii
se aud valurile cum
se lovesc ușor de visul pietrei

păsările își vindecă zborul
într-un tango de albastru
într-o liniște de argint
ușile se deschid treptat
apa intră formând un cerc
în jurul locului
unde va crește o inimă